Dr. Stefan Lanka: Vývoj medicíny a lidstva

written by Vladimír Bartoš | 27. 2. 2023

Co bude dál?

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

V minulém čísle 5/2015 časopisu WissenschafftPlus jsme podrobně popsali, jak se medicína zvrtla a ukázali, proč od roku 1858 státní medicína a z ní vzniklé vědy o životě ztratily kontakt s reálným životem. V tomto roce Virchow zpopularizoval plagiátorské poznatky. Přitom byly potlačeny zásadní poznatky, které jsou nezbytné pro pochopení života, jeho vývoje, nemoci a uzdravení.

Od té doby existuje dogma, že veškerý život vznikl vznikl z buňky. Buňkám byla přisuzována všemoc nad životem. Z toho byl vyvozen závěr, že v buňce musí existovat genová substance, která obsahuje konstrukční a funkční plán života. Tento předpoklad však byl již v době jeho formulace vyvrácen pozorováními.

Dogma se vyvinulo z oblíbeného, ale nepravdivého tvrzení, že každý organismus vznikl z buňky a že příčina všech nemocí spočívá v buňkách samotných. Tvrdilo se, že buňky produkují toxiny nemocí (latinsky viry). Tyto předpokládané chorobné jedy by vyvolávaly nemoci lokálně, na dálku i mimo tělo.

Tato teorie byla nazvána buněčnou patologií a stala se základem infekčních, imunitních, genových a nádorových teorií, antibiózy, ozařování a chemoterapie. Pod tlakem lékařského zisku se tato opatření rozšiřují a zvyšují, což způsobuje zbytečné utrpení a smrt, ohrožuje lidstvo a poškozuje ekonomiku.

Na druhou stranu, na základě pozorování a v pozitivním smyslu vědeckého experimentování lze ukázat a pochopit, jak se život vyvíjí z velmi zvláštní povrchové vrstvy vody. Další procesy sebeorganizace života zároveň

vysvětlují, proč a jak vznikají nemoci a jak jim lze racionálně předcházet a řešit je.

Důležitým poznatkem je pochopení, že pod určitým tlakem naše jednání a vnímání není a nemůže být objektivní. Díky tomuto poznání lze snížit individuální i kolektivní konfliktní potenciál. V následujícím článku si ukážeme cesty k deevoluci medicíny a lidstva, které spolu úzce souvisejí.

Skutečná věda jako příležitost

Stejně jako dramatický a významný chybný vývoj medicíny má i chybný vývoj infekčních, imunitních, genetických a onkologických teorií svou pozitivní stránku. Umožňuje zásadní nový začátek a rozvoj skutečné vědy. Až si lidé uvědomí rozsah dnešních mylných interpretací v medicíně a vědě, kterým věří stejně jako obsahu náboženství, zbaví se falešných předsudků a vytvoří si čas, prostor a motivaci pro poznání pravdivých poznatků.

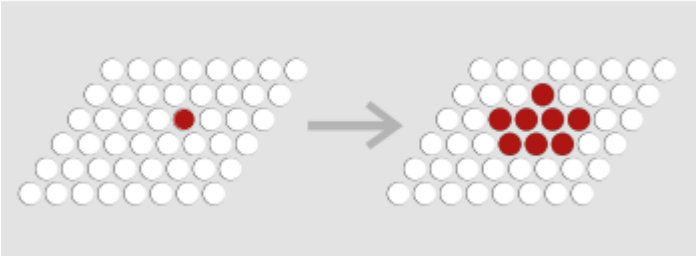

Obr. 1: Virchowovo buněčné patologické dogma zmodernizovalo starou představu, že nemoci se šíří uvnitř i vně těla prostřednictvím choroboplodných zárodků, lat. virů.

Většina zúčastněných se zatím domnívá, že to, co dělají, je vědecké, protože pracují v institucích, které předstírají, že jsou vědecké a používají vybavení, s nímž by se věda skutečně dělat dala. Většina zúčastněných však ani nezačala chápat smysl toho, co je věda a co věda dokáže. Vědeckými metodami lze přistupovat k jevům života. Ale pouze tehdy, pokud položíte správné otázky, máte šanci získat správné odpovědi.

Vědecká práce vyžaduje neustálé zpochybňování, zejména věcí, které se vám staly drahými. To slouží k tomu, abyste se vyhnuli chybnému vývoji a odhalili ten stávající. Je důležité ověřovat, zda je aplikovaný způsob myšlení, aplikovaný pohled na svět, nazývaný také paradigma, správný a sám o sobě vědecky prokázaný. Často tento pohled určuje, jak jsou pozorování a výsledky interpretovány. Proto se každý, kdo vědecky pracuje a vědecky argumentuje, musí vždy snažit vyvrátit vlastní názor a interpretaci, jak na to upozornil sir Karl Popper ve svém díle “Logika výzkumu”. Neméně důležité je, zejména když člověk experimentálně pracuje, používat metodický přístup, který spočívá v kontrole všech kroků a metod experimentu pomocí kontrolních pokusů, nazývaných také negativní kontroly nebo slepé vzorky. Teprve tehdy, když lze s naprostou jistotou vyloučit, že experimenty a metody samy o sobě výsledek nezpůsobily, lze výsledkům přisoudit význam a hodnotu. Jak lze doložit z celé literatury tvrzení o infekcích a ortodoxních teoriích rakoviny, dodnes se tak nestalo. Žádné kontrolní experimenty nebyly a nejsou prováděny. Uvedená tvrzení proto nelze vydávat za vědecká, za fakta a za prokázaná.

Protože kontrolní experimenty nebyly nikdy provedeny, zúčastněné osoby si nevšimly, že způsob provádění experimentů předurčuje jejich výsledky. Tímto způsobem se staré představy o chorobných jedech proměnily v dnešní představy o metastázách, virech, chorobných genech a bojujícím imunitním systému, přestože takové věci nebyly u člověka nikdy pozorovány, ale pouze interpretovány do procesů ve zkumavce. Dotyční tak svými výroky o infekcích, očkování, rakovině a její léčbě klamali sami sebe i veřejnost.

Fáze špatného vývoje

Tvrzení, že existují nakažlivé a zhoubné nemoci, proti kterým se tělo nemůže bránit jinak než přísným vnějším zásahem, se zakládají na historicky vypěstovaných mylných představách. Vycházejí z neznalosti, ale také z neochoty poznat skutečné příčiny a z neochoty přiznat si chyby. Virchowovo tvrzení, že všechny nemoci vznikají v buňkách, které nebylo možné odvodit a které nebylo od počátku vyvráceno, dalo moderní podobu falešné historické humorální teorii, podle níž nemoci vznikají z choroboplodných zárodků.

Současně byly zahrnuty do teorie i teologické výklady, podle nichž jsou příčiny nemocí silnější než síly, které vyvolávají život. To se dodnes používá k ospravedlnění podávání nebezpečných až život ohrožujících protilátek a přijímání protiopatření. I zde bylo přijato heslo, že je lepší zemřít v boji než se bezbranně vzdát nepříteli. Zde je třeba poznamenat, že Virchow, který položil tyto základy a vydal příslušná hesla, jež byla použita k ospravedlnění eutanazie, se ve skutečnosti chtěl stát teologem, ale jeho otec mu v tom zabránil, protože potřeboval, aby jeho syn mohl financovat jeho nákladný životní styl. Rudolf Virchow měl stejně jako jeho otec na svědomí extrémní životní lež. Obviňoval svou ženu z nepořádného vedení domácnosti, aby měl obětního beránka pro své krachující zemědělské podnikání, které po manželčině smrti pokračovalo stejně beze změny, protože si chtěl užívat vlastního života bez omezení a v nerozvážném požitkářství. Také plagioval vědecké poznatky jiných, potlačoval jejich jména a jejich další plodné postupy, což vedlo k přímému zkreslení univerzitní medicíny, aby se mohl oddávat vlastní moci.1

Současně nebyly dosud objeveny žádné viry, patogeny ani geny pro choroby. Bylo třeba předpokládat, že v buňkách vznikl plán života jako výsledek buněčné patologie, aby bylo možné na jedné straně tvrdit, že se z buněk vyvinul život, ale také nemoci.

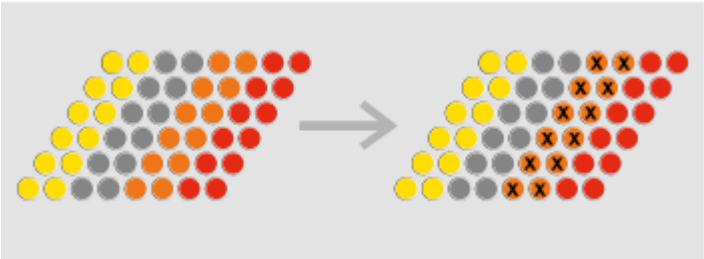

Obr. 2: Díky Virchowovi a po něm byl potlačen poznatek, že nemoc je vždy omezena pouze na jednu ze čtyř vrstev tkání, které tvoří všechny orgány. Tím byly vyvráceny spekulace o chorobných jedech. Proto Virchow tento poznatek potlačil.

Díky potlačení Virchowem bylo později také přehlédnuto, že život se nevyvíjí z buněk, ale z tkání.

Teprve když se tyto tkáně zformují, spojí a vytvoří soustavy orgánů, buňky se dělí a diferencují a vykonávají v nich určité funkce. Nejprve byl tedy prostor, pak příslušné prostředí a pak buňka. Vajíčko také není buňka, ale teprve po interakci s mnoha spermiemi nejprve prostor a pak buněčné struktury, které pomáhají prostor vyplnit a diferencovat se.

Předpoklad dědičné substance v buňkách byl také od počátku vyvrácen, protože bylo pozorováno, ale zamlčeno, že se tato látka neustále mění. Pokud se něco neustále mění, nemůže to být dědičná látka. To ukazuje, že bylo osudné nebrat vyvrácení a rozpory vážně, protože jinak by se genetika, která vedla i k eutanazii, nikdy nemohla vyvinout. I dnes, desítky let po vyvrácení myšlenek o genech, je stále možné vidět, že mnoho žen si například preventivně amputuje oba prsy, protože věří, že existují geny pro rakovinu prsu a že jsou jejich nositelkami. Ve skutečnosti se jedná o normální změny v této látce buněčného jádra a více než tisíc různých patentových přihlášek.2

Další mylný předpoklad, mylný předpoklad v mylné představě s dramatickými důsledky, vznikl v důsledku toho, že způsob, jakým byly a jsou buňky vnímány a studovány, vedl k nesprávnému modelu buněk. Jedním z důvodů je to, že mrtvé buňky a buňky z odumírajících tkání vypadají zásadně jinak než živé buňky a buňky usazené ve fungujících tkáních.3 Dalším důvodem je to, že buňky pozorované pod elektronovým mikroskopem nemohou nikdy vypadat jako živé buňky, protože z nich musí být odstraněna veškerá voda, aby byly pod elektronovým mikroskopem viditelné. Kromě toho jsou organické struktury v elektronovém mikroskopu prokazatelně zničeny silou zde používaného elektronového svazku. Výsledkem je vždy stejná a podobně vypadající destrukce, která byla mylně interpretována jako obrazy buněk a jejich struktur.

Existují dva komplikující faktory. Názoroví vůdci, podle nichž jsou buňky počátkem a koncem života a jeho vývoje, byli a jsou patologové, tj. lidé, kteří se zajímají o mrtvé a nemocné. Snaží se vysvětlit nemoci, ale i život jako takový, studiem tkání, které odumřely a změnily se. Přitom se dopustili další velké chyby. Ničí buňky, přisuzují jednotlivým částem narušených buněk určitou roli a používají k tomu nesprávná zobrazení buněk v elektronovém mikroskopu. Výsledkem je, že obraz buněk z hlediska jejich funkcí je také nesprávný. Dnešní biologie a medicína proto nedokáže popsat ani vysvětlit jevy života a nemoci, s výjimkou několika procesů metabolismu.

Prof. Harold Hillmann a jeho kolegové mimo jiné na tento chybný vývoj a jeho vyvrácení upozorňovali již od 70. let 20. století.4 Přestože tyto informace prokazatelně vnímaly tisíce profesorů, chybné modelové představy o buňkách neopravili. Částečně proto, že jen několik vědců skutečně jedná vědecky a zodpovědně a také proto, že dosud nebyl k dispozici žádný jiný model nebo nový rámec pro pochopení života, jeho složek a mechanismů. Zúčastnění se příliš vzdálili od reality, než aby sami našli cestu zpět k výchozímu bodu.

Výchozím bodem této aberace je brutální plagiát Virchowa z roku 1858. Většina zúčastněných tuto aberaci dosud nevnímá, protože sahá daleko do minulosti,

protože rozsah tohoto chybného vývoje je obrovský, protože je obtížné rozpoznat omyl a především proto, že není známo, že existuje vědecky správné vysvětlení jevů života a nemocí. Jedním z opatření k řešení situace je aplikace mezinárodně publikovaných a závazných pravidel vědecké práce z roku 1998. Aplikace těchto pravidel na jedné straně zviditelňuje chybný vývoj a na druhé straně ukazuje, jaká jsou skutečná vědecká tvrzení a poznatky. Pravidla vědecké práce, jak a proč byla dána na papír, jsou uvedena na stranách 3 až 6 prohlášení ze dne 2. 2. 2015 u soudu týkajícího se viru spalniček.5

Význam vědeckosti

Pravidla, která platí na mezinárodní úrovni a ve všech oblastech vědy od roku 1998, jsou jednoduchá a důmyslná. Pravidlo "lege artis", povinnost pracovat podle pravidel oboru, vyžaduje, aby vědec znal VŠECHNA tvrzení a vývoj ve svém oboru.

Musí sám používat aktuální a vhodné metody, aby dosáhl nových poznatků a ověřil ty staré. Pokud se s daným tématem seznámíte, velmi rychle zjistíte, zda je metoda vhodná a aktuální, abyste dosáhli požadovaných výsledků.

Druhé pravidlo "poctivosti", upřímnosti, předpokládá, že člověk musí vždy o všem pochybovat, zejména o svých vlastních představách. To pomáhá vyhnout se nežádoucímu vývoji a rozpoznat existující nežádoucí vývoj. Z toho vyplývá požadavek, aby všechny kroky experimentu byly kontrolovány kontrolními experimenty, aby se vyloučila možnost, že experiment sám nezpůsobil pozorovaný výsledek. Pokud v publikaci není uvedeno, že platnost použité metody byla ověřena kontrolními pokusy a pokud tento údaj chybí v první publikaci, v níž byla tato metoda představena, nelze výsledky získané touto metodou označit za fakta a za vědecké. Stejně tak kritérium poctivosti znamená, že VŠECHNY náznaky toho, že vlastní úvahy nejsou správné nebo je třeba je rozšířit, musí být vždy pojmenovány a zohledněny v diskusi o výsledcích.

Třetí kritérium, "zajištění kvality", ukládá všem vědcům povinnost jasně zdokumentovat všechny kroky experimentu a kontrolních pokusů, aby každý, kdo je obeznámen s danou problematikou, mohl pochopit a zkontrolovat všechny kroky, výsledky a závěry. V publikacích musí být také přesně uvedeny zdroje publikované kritiky a vyvrácení vlastních výsledků. Stejně tak musí všichni vědci uchovávat všechny své původní údaje po dobu nejméně 10 let a poskytnout je každému, kdo si chce tvrzení ověřit nebo zopakovat. Pokud nejsou dodržována pravidla, která lze snadno a rychle zkontrolovat s ohledem na provádění a dokumentaci kontrolních experimentů, lze prokázat, je to vždy známkou toho, že tvrzení a výsledky nemohou být správné. Při troše obeznámenosti může i laik zjistit, zejména pokud se jedná o něco tak jednoduchého, jako je virus, zda byla existence viru skutečně prokázána, nebo, jako v případě všech tzv. lidských a zvířecích virů, že pouze typické složky a vlastnosti buněk ve zkumavce byly nesprávně interpretovány jako složky a vlastnosti virů.

Věda se díky těmto pravidlům stala jednoduchou a krásnou. Každý laik si může ověřit a rozpoznat, zda je vědec upřímný a poctivý a zda jeho tvrzení a závěry mohou být správné a důležité.

De-evoluce medicíny

Zásadní základy pro skutečné pochopení života a nemocí v pozitivním vědeckém smyslu byly položeny v letech 1981 a 1986. Poznatky a korelace zde objevené jsou vědecky prokázané v pozitivním smyslu a syntéza obou systémů poznání umožňuje hlubší poznání života a podstaty nemocí. Obraz, který se vynořuje, ukazuje, že život se organizuje z hmoty. Především atomy a z nich aktivní a vzájemně se ovlivňující molekuly, které tvoří tkáně. V tkáních se buňky diferencují a množí, aby plnily funkce v dříve vytvořených tkáních a vytvářely další struktury, které jsou na určitých místech a v určitém čase potřebné.

Čtyři různé typy tkání, které tvoří a vytvářejí všechny orgány, jsou umístěny vedle sebe a nazývají se zárodečné vrstvy. Systém poznání, jak všechny živé bytosti včetně rostlin vznikají vzájemným působením čtyř tkáňových vrstev, se nazývá embryologie. Jako první ji objevil Robert Remak a publikoval ji v roce 1855, ale Virchow ji aktivně potlačil.6 Takto se vyvíjí každé embryo, včetně embrya rostliny. Bylo jasné, že každý ze čtyř typů tkání vytváří a způsobuje funkce, struktury, orgány a také chování a vnímání, které slouží čtyřem základním principům života, trávení, ochraně, pohybu a kontaktu. Kvintesencí toho je, že všechny pozorované události slouží k udržení a zvýšení měřitelného a viditelného toku energie, z níž vzniká život.

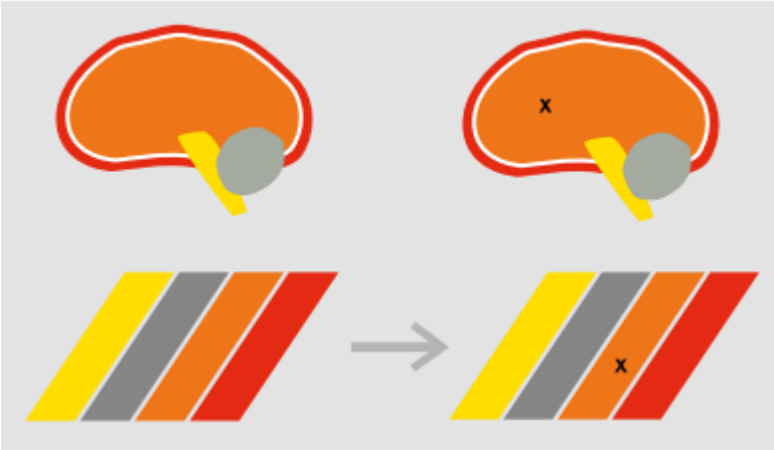

Obr. 3: Dr. Hamer zjistil, že všechny tkáně a orgány, složené ze čtyř vrstev tkání, jsou prostřednictvím nervů propojeny se čtyřmi oblastmi mozku. Současně se změnou v tkáni nebo orgánu se vždy na stejném místě v mozku objeví signál.

V genezi a vývoji života vždy vidíme, jak se vrstvy tkání, vrstvy orgánů a orgány vyvíjejí, zvětšují, zmenšují, proměňují a také znovu rozpadají. Právě tyto procesy vedou při extrémním stresu k tomu, co dnes nazýváme nemocemi. Tyto procesy, které vedou k tělesným a duševním nemocem, jsou aktivovány skutečnými nebo informačními událostmi, které člověka nebo organismus nečekaně zasáhnou a zpochybní jeho existenci. Programy zvýšených nebo snížených funkcí, hromadění nebo rozpadu tkání, které jsou těmito událostmi spouštěny, slouží k udržení toku energie i v této extrémní situaci.

V takovém případě se metabolismus postiženého orgánu nebo vrstvy tkáně, stejně jako přidružené oblasti mozku, okamžitě přepne na vytrvalostní formu

metabolismu fermentace, tj. metabolismus bez kyslíku. Bez kyslíku potřebuje tělo pro stejný výkon 16krát více cukru a uvolňuje velké množství metabolického produktu kyseliny mléčné, která překyseluje organismus. V mozku se proto na rentgenovém snímku počítačové tomografie vždy zobrazí černý kruh kolem postižené oblasti mozku, což naznačuje, že v těle může probíhat buď hromadění nebo odbourávání. 7

V roce 1981 to byl právě Dr. Hamer, kdo toto vše a význam tkáňových typů pro vysvětlení nemocí, které byly od roku 1858 Virchowem aktivně potlačovány a poté zapomenuty, znovu objevil. Před rokem 1858 se vědělo a učilo, že změny nazývané nemocemi se vždy omezují na jednu vrstvu tkáně.

Dr. Hamer rozpoznal, že nemoci vždy probíhají ve dvou fázích, v aktivní tzv. permanentní konfliktně aktivní fázi a ve fázi zotavení (hojení), poté, co se existenční událost fakticky vyřeší nebo se vztah k ní změní tak, že přestane být důležité, že se stala.

V této druhé fázi se tělo snaží obnovit původní stav. Teprve tato teplá fáze nemoci, kdy postižené tkáně a oblasti mozku opět využívají kyslík, při níž může být člověk velmi unavený, je obvykle vnímána jako nemoc, protože tehdy také obvykle začínají bolestivé příznaky. Pokud spouštěče působí příliš dlouho, příliš silně nebo příliš mnoho, mohou se příznaky překrývat, zesilovat a stát se nebezpečnými.

V roce 1986 to byl právě Dr. Augustin, kdo objevil, jak a proč vznikají toky energie a hmoty, z nichž se rodí, formuje a mění život. Jeho poznatky jsou zásadní pro pochopení toho, jak a proč se život chová tak, jak se chová a především co a proč je třeba terapeuticky udělat, aby se usnadnily a zlepšily procesy života a nemoci.8 Je fascinující, že jím objevená původní substance života, povrchové napětí, které vzniká z kapalné vody všude tam, kde se voda dotýká jiných látek nebo se dostává do pohybu a kontaktu sama se sebou (klíčové slovo vír), se v čínské medicíně nazývá čchi a vysvětlení starých Číňanů se shodují s ústředními poznatky doktora Hamera a potvrzují je.

De-evoluce lidstva

Pokud člověk zná biologii, může rozpoznat spouštěcí procesy, vyřešit je, omezit nebo terapeuticky podpořit, takže v mnoha případech lze snížit jejich potenciální nebezpečnost. Především člověk lépe rozumí sobě i druhým, protože od určité intenzity aktivit už nikdo nemůže kontrolovat své vnímání a chování a nemůže za ně nést odpovědnost. To osvobozuje lidstvo od dosavadních výkladových schémat, která reflexivně zařazují dosud nevysvětlitelné chování a vnímání do schématu dobro-zlo, což je zase příčinou zbytečného utrpení, mezilidských konfliktů a válek.

Tato zjištění jsou tak důležitá, protože jasně řeší i otázku viny za nemoci a chování: Nikdo není zodpovědný za to, co se mu stane, protože spouštěčem jsou vždy nečekané existenciální události, které nebylo možné předvídat ani plánovat. Stejně tak jsou konečně vysledovatelné, pochopitelné a předvídatelné i naše dějiny, protože mechanismy, které nás individuálně utvářejí, zjevně utvářely i běh dějin, jak ukázal Siegfried Mohr ve své knize “Die Quellen des Göttlichen” (Zdroje božského) na základě 7000 let lidských

dějin a kultur, které vznikly z náboženství.9

Předchozí představy lidí o dobru a zlu byly formovány především medicínou a teologií. Zde je třeba připomenout, že ve středověku byly univerzity převážně ve vlastnictví Vatikánu. Uchazeči o studium byli vybíráni církevními sponzory a před studiem medicíny museli absolvovat dva roky teologického studia. Proto se myšlenky a představy o dobru a zlu z teologické oblasti přenášely do oblasti medicíny. Tyto představy je třeba korigovat, aby se lidstvo mohlo vymanit z věčného dualismu dobra a zla a především ze sebedestruktivních mechanismů, které dosud zlikvidovaly všechny existující kultury, aniž by se zachovaly jejich cenné poznatky.

Naše myšlenka přeměnit stávající medicínu na vědeckou a zároveň napravit sebepojetí lidí vychází ze dvou důvodů. Stávající situaci je možné změnit rychle a bezbolestně, pokud za prvé nikdo ze zúčastněných neztratí tvář, ale dostane se mu uznání a respektu za jeho činy, a za druhé ekonomika nepřijde o příjmy, ale ty se udrží v jiné, snadno realizovatelné podobě, a dokonce se trvale zvýší.

Nikdo nemůže zúčastněným vytýkat, že rozhodující poznatky, které podávají ucelený obraz života a nemocí, bylo možné získat až syntézou dvou nových poznatků z let 1981 a 1986, které byly spojeny a pochopeny až od roku 2000. Pokud dotyčný nezná nedostatečný vývoj a zároveň skutečné vysvětlení života a nemocí, nikdo nemůže požadovat, aby se vzdal sám sebe a své existence. Tomu brání sama biologie prostřednictvím mechanismů, které poznal Dr. Hamer.

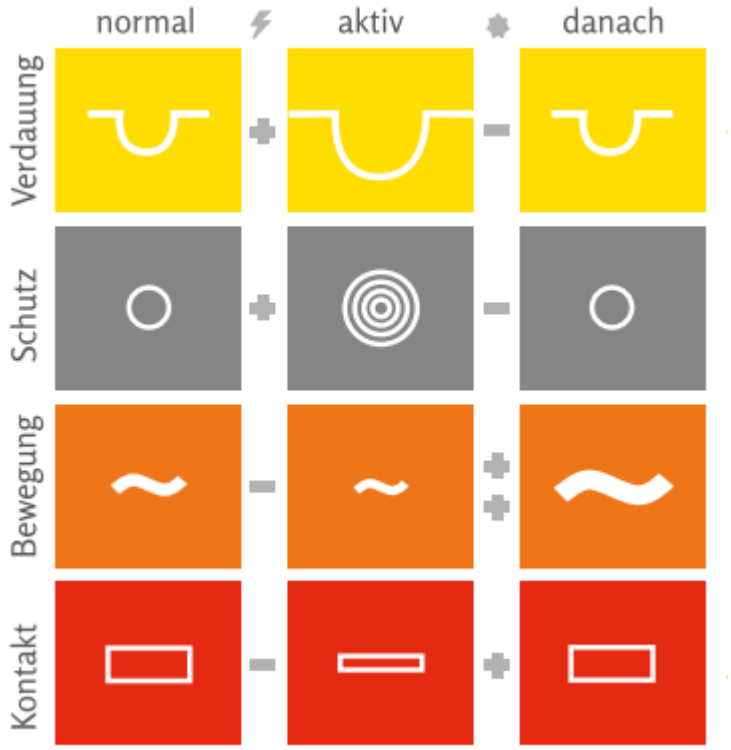

Obr. 4: Pomocí těchto čtyř symbolů pro čtyři základní vlastnosti čtyř typů tkání, které tvoří všechny orgány, lze znázornit život, jeho funkce a nemoci. Pokud dojde k neočekávanému existenčnímu přetížení nebo k informaci, která je jako taková vnímána, tělo se snaží na událost reagovat zvýšením funkce postižené tkáně. Pokud zvýšení funkcí nestačí kompenzovat existenční

ohrožení, organismus spustí programy, které vedou k příznakům, jež označujeme jako nemoci. Může jít o nárůst nebo degradaci tkání.

Nové poznatky ukazují možnost nové kvality lidské pospolitosti, která je podle mého názoru nezbytná a je předpokladem pro řešení problémů, s nimiž se lidé potýkají. V této souvislosti je také nutná realizace všech podstatných norem a hodnot kultur, náboženství a vývoje pozitivního práva v moderní době. Pozitivní právo a jeho význam pro svobodu a rozvoj stojí v popředí Kantova myšlení. Respektování a kultivace pozitivního práva je předpokladem toho, aby vývoj nebo extrémní situace nevedly k diktatuře.

Transformace dnešních lékařských a vědeckých aktivit ve vědeckou medicínu a vědu je možná, pokud budou k dispozici produkty a trh, které udrží dosavadní peněžní toky. Že a jak je to možné, si ukážeme v následujícím textu. Předpokladem pro to je, že všichni zúčastnění nemusí v tomto procesu ztratit tvář. To předpokládá, že kritici se především sami musí naučit myslet a jednat biologicky funkčním způsobem a dostat své emoce pod kontrolu. Jinak se z bludného kruhu nedostaneme. Vzít vážně a použít poznatky, které vyplynuly z náboženství, že pokání není možné bez odpuštění, je v tomto ohledu správné a důležité.

Zavedení nových poznatků o trhu

Vzhledem k Virchowovu dogmatu, zavedenému od roku 1858, že život vždy vzniká z buňky a všechny nemoci mají původ v buňkách, bylo nutné, jak jsem již řekl, připsat buňkám potenci, která se v nich skrývá v podobě konstrukce a funkčního plánu života. Když hledání údajných jedů nemocí zůstalo neúspěšné, rozvinuly se na tomto základě představy o dědičné substanci, o genech a zejména o genech nemocí. Z tohoto mylného předpokladu mezitím vychází většina úvah biologie, medicíny, diagnostiky i teologie s klíčovým slovem "personalizovaná medicína".

Takzvané genetické myšlení a působení dominuje ve všech oblastech, ačkoli většině základních výzkumníků v oboru je jasné, že základní předpoklady genetiky jsou chybné. To se nyní přiznává a tvrdí se, že klíč k pochopení dědičnosti se nyní hledá v interakci genů s metabolismem a prostředím a že se to jistě podaří najít v příštích 30 letech. Klíčovým slovem pro předpokládanou interakci neustále se měnící tzv. dědičné látky s bílkovinami buněk a prostředím je epigentika. Přestože je to pozorné veřejnosti také již dlouho známo, stále více se kvůli tržním mechanismům používají genetické testy a genová terapie, které vyvolávají ještě větší a hlubší obavy než dřívější tvrzení o nevyléčitelných chorobách, infekcích a metastázách.

Poznatky vyplývající z poznatků Dr. Augustina, že buněčné jádro a jeho tzv. nukleové kyseliny slouží především k výrobě energie, naznačují, že práce genetiků má skutečné a důležité jádro. Látky v buněčném jádře neustále vytvářejí nové stavební a energetické látky života povrchovou tvorbou, která vzniká v buněčném jádře a uvolňuje se do buňky a okolních tkání. Objev a popis těchto vezikul byl v roce 2013 oceněn Nobelovou cenou za medicínu. Tento názor také vysvětluje skutečnost, že velkou část hmoty mozku, tzv. glie, tvoří volná jádra nukleové kyseliny, aniž by tato byla uspořádána do podoby buněk.10

Sekundární úloha nukleových kyselin spočívá v tom, že to, co je v metabolismu neustále a často potřeba, je uloženo ve formě hrubých šablon. Život a metabolismus na ní nejsou nutně závislé, ale pomáhá metabolismu za určitých okolností rychleji vykonávat jeho služby. Proto lze biochemické podrobnosti jednotlivých metabolismů odvodit ze znalosti složení neustále se měnící nukleové kyseliny. Současná biologie a medicína nemohou tyto poznatky využít, protože nemají pochopení pro nemoci a nemají prostředky, jak diagnostikovat, kde a v jakém procesu změn, v němž se nemoci projevují, se člověk právě nachází.

Z toho vyplývá, že v současné době mohou mít hodnotu tzv. genetických nálezů pouze přesné diagnózy založené na systému poznatků Dr. Hamera. Tyto nálezy jsou však nesmírně důležité, protože asi 80 % zátěže onemocnění v průmyslových zemích je způsobeno tím, že léčebné procesy ve druhé, teplé fázi onemocnění (hojivá fáze, pozn. překl.), nedojdou konce. Je zřejmé, že zde pomáhá hlubší znalost individuální metabolické situace. K pozvednutí tohoto pokladu, který ortodoxní medicína kvůli chybným předpokladům zatím není schopna rozpoznat, je třeba aplikovat Hamerovy poznatky. Vzhledem k tomu, že většina biologie a medicíny je založena na tomto vývoji, může zde začít transformace tím, že se poučíme ze skutečné biologie, která je prospěšná všem, nikomu neubližuje, nikoho nebolí a prospívá ekonomice.

Stejně jako se prostřednictvím obchodů se zdravou výživou popularizuje technika “Biozoom”, která pomáhá optimalizovat individuální stravu, pracujeme na vývoji techniky skenování mozku, která se obejde bez tvrdého rentgenového záření, ale analyzuje tepelné záření mozku. Tato technika pomáhá rozpoznat, zda hrozí infarkt, který se také ohlašuje s předstihem, zda a proč je člověk manický, depresivní, autistický nebo jinak změněný a především, zda se k sobě dva lidé v zásadě hodí a pokud by došlo ke změně, která by mohla vztah ohrozit, bylo by možné ji okamžitě rozpoznat a mohla by být zrušena.

Prezentace výsledků této skenovací techniky může být ukázána jednoduchým a srozumitelným způsobem. Tímto způsobem lze tyto nové poznatky o sociálních médiích a tržních mechanismech rychle představit, protože tyto znalosti poskytují osvobození se od strachu, bezpečí a nový postoj k životu, a sice opět mít vědomosti o fungování vlastního těla a jeho bytí a nemuset již přenechávat suverenitu výkladu a terapie jiným.

Jsme si jisti, že se nové poznatky prostřednictvím této techniky rychle rozšíří, protože vytvoří zcela nové možnosti a trhy. Další, již existující techniku, s níž lze bez poškození analyzovat nejen vnější, ale i vnitřní oblasti mozku, v nichž je zmapováno vše, co se děje v souvislosti s trávením, kůží a pohybovým aparátem a jeho funkcemi, je potřeba ještě dále rozvíjet.

O stavu věcí budeme informovat v dalších číslech WissenschafftPlus.

Odkazy:

1 Viz komentáře k tomuto tématu v článcích Siegfrieda Mohra ve WissenschafftPlus č. 5/2015 a 6/2015.

2 Genetický materiál při rozpouštění. Článek k nalezení na internetu, z

časopisu ZEIT z 16. 6. 2008. O genetice viz články v časopise WissenschafftPlus, které lze nalézt přes obsah na adrese http://www.food-or.de/uploads/assets/Wissenschafftplus_Magazin_Inhaltsverzeichnis.pdf (Český překlad článku v ZEIT je ZDE)

3 Tato a další fakta jsou uvedena ve filmu "Na hřbetě tygra", jehož trailer je již k vidění na internetu.

4 Harold Hillmann: Buněčná biologie založená na důkazech s některými důsledky pro klinický výzkum. Kniha 2008, 590 stran, 36 €, Shaker Verlag GmbH.

5 Prohlášení Dr. Lanky z 2. 2. 2015 lze nalézt na internetu na adrese https://wissenschafftplus.de/uploads/article/Stellungnahme_zum_Gutachten_von_Prof_Podbielski_2-2-2015.pdf

6 Viz WissenschafftPlus č. 5/2015, strana 34.

7 Jak a proč se vyvíjejí a mění signály v mozku, pomocí kterých lze přesně diagnostikovat, co a proč se u člověka děje, bylo podrobně popsáno v článku o infarktu v časopise Wissen- schafftPlus č. 2/2013.

8 Viz článek o původní podstatě života ve WissenschafftPlus č. 4/2015 a o Dr. Petru Augustinovi ve WissenschafftPlus č. 5/2015.

9 Johann Siegfried Mohr: Die Quellen des Göttlichen. Kniha 2014, 352 stran, 42,50 €, LK-Verlag Werder. Objednávka možná přes www.wissenschafftplus.de nebo bestellung@wissenschafftplus.de nebo tel. 03327 / 570-8926.

10 Harold Hillman: A radical reassessment of the cellular structure of the mammalian nervous system. Článek, 40 stran, volně dostupný na internetu.

Další texty ke studiu, pozn. překl.:

Dr. med. Mag. theol. Ryke Geerd Hamer: Germánská Nová Medicína®

Stefan Lanka: „Viry nejsou mikroby a nemají infekční schopnost." 1. část

Stefan Lanka: „Viry nejsou mikroby a nemají infekční schopnost" 2. část

Stefan Lanka: „Viry nejsou mikroby a nemají infekční schopnost“ 3. část

Chybná interpretace viru, III. část

Genetika: Genom v rozkladu

https://odysee.com/@spacebusters:c9/Final-Lanka-pt-1-Voice-Over:4?r=6yn3bPx1exoog9dd2NMAwhiQwzmoCya6

https://odysee.com/@spacebusters:c9/Stefan-Lanka-pt-2-voice-over:8?fbclid=IwAR2qMEr3CaWkcu1cDOdQzyMFhsOsI0HbVYVMJFjv-NBiKhFPQsxMePlNCU0